

Když si voda zatančí podle hasičů

Vodní hasičská fontána na hladině Konventního rybníka, zrovna pod jubilující Zelenou horou...

Měla být překvapením od hasičů k 300. výročí od posvěcení poutního kostela sv. Jana Nepomuckého. Původně se tyto informace neměly předem dostat ven. Ale těžko tak ojedinelou akci uchovat v tajnosti.

A tak na otázku ŽN odpovídá David Partl, velitel jednotky Sboru dobrovolných hasičů ze Žďáru

2, který bude mít na starosti celou koordinaci. O atraktivní vodní podívanou se totiž postará na 40 sehraných hasičských útvarů z regionu.

Jak se můžeme dočíst v městském programu Santini 300, Vodní hasičskou fontánou na hladině rybníka vytvoří v nedělní večer 28. srpna parta dvou set hasičů.

Využijí k tomu veškerou dostupnou techniku. Na akci tak nasadí 50 proudnic, požární čerpadla i množství požárních hadic.

Světelný koncert a vodní balet několika tisíců kubických metrů

vody v jednom okamžiku se měl, jak bylo původně avizováno, odehrát v doprovodu barokní hudby a vytvořit tak velkolepý zážitek.

K tomu velitel akce upřesňuje: „Nebude to za doprovodu barokní hudby, protože nebyla nalezena vhodná, na kterou by se dala fontána sevcit.“ Vypadá to, že nás čeká přece jen překvapení.

Dle Davida Partla přípravy na fontánu poběží v průběhu srpna.

„Sevcitná určitě bude pár dní před fontánou, protože není úplně reálné, abychom se všichni přes léto vždy sešli,“

vysvětluje.

Na otázku, koho byla vodní fontána nápadem, a zda již někde něco podobného viděl nebo zkoušel, hasič říká: „S myšlenkou uspořádat fontánu přišli členové jednotky poté, co jsme byli osloveni s nějakým návrhem. Sami už jsme si fontánu vyzkoušeli v roce 2018 v Praze u příležitosti 100. výročí republiky,“ dodává.

Balet vodních proudů dle plánu uvede plovoucí díla uměleckého experimentu Pocta baroku. Můžeme se tedy těšit.

-lko-

Z dopisů redakci

Dnes uvádíme hned tři příspěvky, které jste v červenci adresovali naší redakci. První nabádají k zamyšlení, jeden je o lidskosti.

Kam s ním?

„Posílám vám zamyšlení, které jsem měla potřebu napsat,“ začíná svůj dopis Ilona Sitařová ze Žďáru nad Sázavou, kterou zlobí skládka odpadu v přírodě za městem. Více již pisatelka, která přikládá i snímky:

Kam s ním? -Takto se ptá Jan Neruda ve svém fejetonu při zvažování, kam s obsahem starého slámníku. Slámu daruje nakonec mlékařce, která ji využije jako podestýlku do chléva. Kolik úsilí a přemýšlení tomuto rozhodnutí však předchází – vyhodit z okna, nasypat do jámy, naložit na obecní vůz, který sváží odpadky, pokusit se ji spálit v kamnech...? Nikde neuspěje, byť by za službu i zaplatil. Neruda s nadsázkou a humorem komentuje postřehy z každodenního života tak, jak si to pravidla fejetonu žádají.

Právě na autorovo dílo si dosti často vzpomenu, když se zamýšlím nad tím, kam s kterým druhem odpadu, na jakém místě je ten či onen kontejner. Komunální odpad vyváží popelářské auto od našeho domu zřídka, neboť ho během týdne mnoho v popelnici neskončí. O to více věnujeme energii právě třídění odpadků a přebytečných věcí z naší domácnosti. A že těch možností v dnešní době je a stále přibývá, o tom není třeba polemizovat.

Věřím, že i dobrý pocit z toho, že daný odpad je dále zpracován – i kdyby jenom částečně – by měl hrát v motivaci snažit se nebýt nepořádný a přijmout dobře nastavený systém zaměřený na ochranu životního prostředí a zachování čisté přírody -nezanedbatelnou roli.

I Neruda zmiňuje, že ráno se na ulici najdou odložené nepotřebné věci jako džbán, bandaska nebo pekáč. To se však s autorem vracíme do 19. století. Bohužel, ani v dnešní době, kdy uklidit nepotřebné a poničené předměty není velkou složitostí, se lze setkat s tím, že právě tyto končí i v přírodě a třeba i na místech, kde by měl mít každý slušný člověk nepříjemný pocit při odhození papírku od bonbónu či papírového kapesníku.

Přemýšlím, jak uvažuje dotyčný, který „uloží“ do přírody objemný pytel s různorodým odpadem či dokonce kompletní klozetovou mísu, protože jeho popelnice již nelze vzhledem k přeplnění dovít a koupil si už patrně nové sanitární zařízení.

Plánovitě naloží věci do auta a má jasný daný cíl, nebo jenom tak náhodně přizastaví a rychle (možná i bez velkého spěchu) nepotřebné vyloží a zase pokračuje dále?

Myslím si však, že neplývá tak dlouho energií zvažováním jako v případě Nerudova fejetonu a nepokládá si složitě onu otázku „Kam s ním?“

V PŘÍRODĚ za městem skončil nedávno nejen objemný pytel s různorodým odpadem, ale i klozetová mísa.

Foto: Ilona Sitařová

Být připraven znamená nebýt překvapen

„Nejsem žádný odborník na energetiku, ale současná doba mě k reakci na aktuální problémy přímo nutí, zvláště když slyším, o čem lidé spolu hovoří,“ vysvětluje na úvod svého dopisu Stanislav Kopal. Žďárský občan se zamýšlí nad několika tématy, více již sám:

Před několika týdny prý dostal SATT zprávu, že energetika Žďasu bude začátkem roku 2024 končit, což bude mít zásadní dopad na topnou sezónu uvedeného roku.

Informace ovšem probíhá kuloáry již delší dobu. V místním tisku ani v rámci SBD se tato závažná zpráva nekommentuje. Zdá se, že radnice raději zveřejňuje studii o změnách v umístění zastávek MHD nebo úvahy o alternativách tras obchvatu města. Mám hned několik otázek:

Dá se stihnout v daném časovém limitu zprovoznění kotelny na Libušíně? Je pravda, že z této kotelny bude doveden plyn do bývalé výměníkové stanice na Přednádraží a dále dopraven do Žďasu? Lze vůbec počítat s tím, že nedojde k poruchám v dodávkách zemního plynu? Jaké garance má k dispozici SATT? Jaká má být cena pro koncového spotřebitele?

Odpovědi na tyto otázky nejsou známy a vyvolávají dojem, že místo energetické nezávislosti se spíš jedná o energetickou negramotnost.

Poslední Žďárské noviny naproti tomu zveřejnily obsáhlý článek o záměrech na lepší zásobení města vodou. Článek počítá s rekonstrukcí úpravny vody ve Švarci, ze které by se následně měla voda dopravit do Žďáru. To by však výrazně zvýšilo náklady na čerpání vody „do kopce“. Záměr by tedy mělo doprovázet zveřejnění cenové kalkulace za tuto vodu, včetně prognó-

zy k roku realizace investice. Z tohoto hlediska se ukazuje jako zcela chybná postupná likvidace místních zdrojů vody pro obyvatelstvo, prováděná v minulých letech.

Připomínám např. - a paní Zvěřinová to musí vědět - že už první porevoluční starosta pan Otto Žurek disponoval začátkem 90. let odborným posudkem, jenž označil místní vodní zdroje (zejm. Staviště) za dostatečné k zásobení města pitnou vodou.

Tehdy se však velice spěchalo s likvidací místní úpravní a dalšího vybavení, a tak dodnes město nemá, a zřejmě ani v budoucnu mít nebude, levnou pitnou vodu z vlastních zdrojů. Nemluví ani o strategické výhodě.

Do třetice všeho dobrého se ještě zeptám na průběh výkupu pozemků pro trasu obchvatu města, jenž je obsažen v územním plánu. Možná, že bychom si z nedostatku jiné legrace mohli zkusit tipovačku na termín, kdy se první kopne. Přehled o tom by měli mít zvláště ti, kteří si ze zrušení průtahu města udělali svůj volební slib.

Nakonec ještě poznámka: Měli bychom uvěřit, že nám sirény fungují, a konečně přikročit k osvětě obyvatel, jaká pravidla existují pro mimořádné situace, neboť se četnost klimatických a jiných anomálií zvyšuje.

Nemám pocit, že lidé vědí, co v takových situacích mají dělat. K tomu ještě pan Putin prohlásil 7. 7. t. r., že se na Ukrajině teprve rozcvicoval. Prostě, být připraven znamená nebýt překvapen.

Poděkování hasičům

Lidský a profesionální přístup k člověku v nouzi oceňuje Jitka Dobrovolná ze Žďáru nad Sázavou.

Žďárským hasičům vzkazuje: „Velice vám děkuji za rychlou a nezištnou pomoc k otevření vchodových dveří do bytu při jejich technické závadě.“

-lko-